

dr hab. Jacek Szwedo, prof. UG
Pracownia Entomologii Ewolucyjnej
i Muzeum Inkluzji w Bursztynie
Wydział Biologii, Uniwersytet Gdański
ul. Wita Stwosza 59,
80-308 Gdańsk
e-mail: jacek.szwedo@ug.edu.pl

16/09/2025
Gdańsk

Ocena osiągnięcia naukowego i istotnej aktywności naukowej oraz działalności dydaktycznej dr Romana Hodunko ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych

Ocenę osiągnięć naukowych dr Romana Hodunko ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przygotowałem w oparciu o wymagania wyrażone w art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.):

Załącznik 1) Dane wnioskodawcy

Załącznik 2) Autoreferat w języku polskim i angielskim

Załącznik 3) Wykaz osiągnięć

Załącznik 4) Oświadczenia współautorów określające ich wkład w każdej z prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego zgłoszonego we wniosku habilitacyjnym

Załącznik 5) Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora

1. Podstawowe dane o Kandydacie

W recenzji przyjęta została transliteracja nazwiska w formie Godunko, tak jak Habilitant stosuje w publikacjach. W formułach formalnych używana jest pisownia Hodunko, tak jak przyjęto w dokumentach. Kwestia ta została objaśniona w załączonym autoreferacie.

Pan dr Roman Godunko ukończył studia wyższe w roku 1997, uzyskując tytuł zawodowy magistra w zakresie biologii (zoologii) w Katedrze Zoologii Lwowskiego Uniwersytetu Narodowy, na podstawie pracy magisterskiej: „Zgrupowania jętek (Insecta, Ephemeroptera) w górnej części dorzecza Dniestru”, pod kierunkiem dra Olega Ivaneca jako promotora ora dra Volodymyra Rizuna z Państwowego Muzeum Przyrodniczego, Narodowa Akademia Nauk

Ukrainy jako promotora pomocniczego. Stopień naukowy kandydata nauk biologicznych w zakresie ekologii (równoważnik stopnia naukowego doktora w Polsce) uzyskał we wrześniu roku 2001, po ukończeniu Stacjonarnego Studium Doktoranckiego (aspirantura) w Państwowym Muzeum Przyrodniczym Narodowej Akademii Nauk Ukrainy we Lwowie. Rozprawa doktorska pt. „Strukturalna i funkcjonalna organizacja zgrupowań jętek (Insecta, Ephemeroptera) w ekosystemach rzecznych Karpat Ukraińskich” wykonana została pod kierunkiem prof. dr hab. Yurija Czenobaja z Muzeum Przyrodniczym Narodowej Akademii Nauk Ukrainy.

Od stycznia 2002 dr Roman Godunko zatrudniony był jako pracownik naukowy Państwowego Muzeum Przyrodniczego, Narodowa Akademia Nauk Ukrainy we Lwowie, a od stycznia 2005 jako starszy pracownik naukowy. W styczniu 2007 zatrudniony został jako pracownik naukowy Instytutu Entomologii Akademii Nauk Republiki Czeskiej w Czeskich Budziejowicach, od września 2013 do grudnia 2014 jako docent w Katedrze Zoologii Lwowskiego Uniwersytetu Narodowego we Lwowie, zaś od września 2019 jako adiunkt naukowo-dydaktyczny w Katedrze Zoologii Bezkręgowców i Hydrobiologii (KZBiH) Uniwersytetu Łódzkiego, gdzie pracuje do chwili obecnej.

2. Ocena całości dorobku naukowego

Kandydat rozpoczął swoją działalność naukową w Ukrainie, początkowo zajmując się badaniami nad ekologią i różnorodnością współczesnych zespołów kompleksu EPT (Ephemeroptera, Plecoptera i Trichoptera) rzek w Karpatach Ukraińskich, a także oceny jakości ekosystemów wodnych przy użyciu wskaźników różnorodności fauny i indeksów biotycznych. W okresie tym aktywnie współpracował z badaczami z Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytutu Ochrony Przyrody PAN oraz Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie, odbywając staże naukowe i przedstawiając wspólne publikacje z badaczami z tych instytucji. Jako kurator kolekcji entomologicznej, a później główny kustosz muzeum we Lwowie opracowywał i opisywał historycznie ważne kolekcje owadów amfibiotycznych. W trakcie wypraw badawczych na Półwysep Krymski w latach 1999–2013 zebrał unikalny materiał, będący podstawą opisu nowych gatunków jętek, w tym taksonów endemicznych. Dr Roman Godunko opracowywał też materiał zebrany podczas licznych ekspedycji na tereny Alp, Bałkanów, Karpat, gór Azji Małej i Iranu, oraz Kaukazu. Od roku 2008 realizował pięcioletni projekt finansowany przez Agencję Grantową Republiki Czeskiej (GACR) „Phylogeography and biodiversity of mayflies (Ephemeroptera) in northern Pontic Region: taxonomic, ecological and molecular taxonomic approach”, który pozwolił na przeprowadzenie kompleksowych badań nad jętkami Kaukazu.

Opracowując zbiory i materiały współczesne Habilitant zwrócił uwagę na zagadnienia taksonomii i nomenklatury jętek, co skierowało jego zainteresowania w kierunku materiałów paleoentomologicznych. Od roku 2004, korzystając z wizyt i długoterminowych pobytów badawczych, dr Godunko opracowywał m.in. zbiory Muzeum Historii Naturalnej w Berlinie,

redeskrubując kopalne typy jętek eoceńskich i kredowych, zbiory Ephemeroptera z jury Niemiec, korzystając z kolekcji muzealnych w Stuttgarcie, Frankfurtu i Hamburgu. Kandydat prowadził badania nad różnorodnością oraz przestrzennym i czasowym zróżnicowaniem mezozoicznych i kenozoicznych jętek. W 2012 roku prowadził też badania nad Ephemeroptera eocenu Francji, korzystając z kolekcji zgromadzonej w Muzeum Historii Naturalnej w Paryżu.

Informacje naukometryczne

Dr Roman Godunko jest Autorem i współautorem ponad 110 publikacji (dane z różnych baz naukometrycznych i bibliograficznych, stan na 16.09.2025), niestety w Autoreferacie nie znalazła się kompletna lista publikacji, wystąpień konferencyjnych i ich chronologia, ale dane z różnych baz wskazują, że znakomita większość publikacji ukazała się po uzyskaniu stopnia doktora.

Baza danych naukometrycznych Web of Science Core Collection wylicza jego 67 publikacji, cytowanych łącznie 529 razy, w tym 362 bez autocytacji, zaś wartość indeksu Hirscha $H=12$.

Baza danych naukometrycznych Web of Science All Databases obejmuje 112 publikacji cytowanych łącznie 781 razy, w tym 573 bez autocytacji, zaś wartość indeksu Hirscha $H=14$.

Baza danych Scopus wylicza 69 publikacji, cytowanych 568 razy w 294 publikacjach, zaś wartość indeksu Hirscha $H=13$.

Dr Roman Godunko aktywnie prezentował swoje wyniki na specjalistycznych międzynarodowych konferencjach, prezentując ponad 30 abstraktów i kilkanaście posterów. Był zaproszony do wygłoszenia wykładu plenarnego na Zoologiczý vedecký kongres „Zoológia 2018” (Zvolen, Słowacja; 22–24.11.2018). Pełnił też funkcje członka komitetów organizacyjnych dwóch konferencji międzynarodowych oraz dwóch konferencji krajowych.

Kandydat kierował samodzielnie pięcioma grantami uzyskanymi przez niego w konkursach w Ukrainie oraz Czechach, a także był i jest współkierującym oraz wykonawcą w czterech innych projektach, programach badawczych i grantach.

Pan dr Roman Godunko od początku swojej kariery naukowej otrzymywał liczne stypendia naukowe uzyskane dla realizacji stażów naukowych (m.in. stypendium Królowej Jadwigi, stypendium Kasy J. Mianowskiego, stypendia DAAD, Alexander von Humboldt Foundation, INTAS, SYNTHESIS). Odbýł równie¿ sta¿e naukowe w w jednostkach naukowych i muzealnych w Polsce, Niemczech, Austrii, Francji, Bułgarii, Portugalii i Hiszpanii.

O docenieniu aktywności Habilitanta przez redaktorów czasopism naukowych z listy filadelfijskiej mo¿e świadczyć powołanie go na recenzenta ponad 40 publikacji, dla międzynarodowych czasopism (*Zootaxa*, *Cretaceous Research*, *ZooKeys*, *Diversity*, *Insects*, *PeerJ*, *Aquatic Insects*, *Biologia* (Bratislava), *Studia Biologica*, *Caucasiana*, *Scientific Proceedings of SMNS*). Trzeba te¿ nadmienić jego rolę jako redaktora czasopism i wydawnictw naukowych (*European Journal of Taxonomy*, *Caucasiana: Journal on the Biodiversity of the Caucasus and the adjacent Regions*, *Scientific collections of the State Natural History Museum, Lviv, Ukraine*).

Wykazana przez dra Godunkę współpraca naukowa zarówno z badaczami z Ukrainy, Polski, jak i z naukowcami z innych ośrodków zagranicznych świadczy o dużej umiejętności habilitanta prowadzenia wspólnych badań na szerokim polu naukowym.

Z powyższego zestawienia widać, że dr Roman Godunko jest już dojrzałym naukowcem, pracującym nad bardzo aktualnymi i ważnymi, choć niedocenianymi zagadnieniami związanymi z taksonomią i systematyką, bioróżnorodnością i ewolucją owadów wodnych, a jego aktywność naukowa jest doceniana przez środowisko naukowe w kraju i za granicą.

3. Ocena osiągnięcia naukowego - cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych

3.1. Ocena zgodności z wymogami formalnymi

Na osiągnięcie naukowe dra Romana Godunki pod zbiorczym tytułem „Systematyka i historia ewolucyjna reofilnych jętek (Insecta, Ephemeroptera) w mezozoiku i kenozoiku” składa się cykl siedmiu publikacji z lat 2019–2024:

- 1) **Godunko R.J.**, Sroka P. (2024) A new mayfly subfamily sheds light on the early evolution and Pangean origin of Baetiscidae (Insecta: Ephemeroptera). *Scientific Reports* **14**, 1599.
DOI: 10.1038/s41598-024-51176-7 MNiSW₂₀₂₄= 140 pkt, IF=3,8
- 2) Sroka P., **Godunko R.J.**, Prokop J. (2023) Fluctuation in the diversity of mayflies (Insecta, Ephemeroptera) as documented in the fossil record. *Scientific Reports* **13**, 16052
DOI: 10.1038/s41598-023-42571-7 MNiSW₂₀₂₃= 140 pkt, IF=3,8
- 3) Storari A.P., Staniczek A., **Godunko R.J.** (2023) A new Gondwanan mayfly family from the Lower Cretaceous Crato Formation, Brazil (Ephemeroptera: Siphonuroidea: Astraeopteridae fam. nov.). *Scientific Reports* **13**, 11735.
DOI: 10.1038/s41598-023-36778-x MNiSW₂₀₂₃= 140 pkt, IF=3,8
- 4) **Godunko R.J.**, Alba-Tercedor J., Grabowski M., Rewicz T., Staniczek A. (2022) Cenozoic origins of the genus *Calliarcys* (Insecta, Ephemeroptera) revealed by micro-CT, with DNA barcode gap analysis of Leptophlebiinae and Habrophlebiinae. *Scientific Reports* **12**, 15228.
DOI: 10.1038/s41598-022-18234-4 MNiSW₂₀₂₂= 140 pkt, IF=3,8
- 5) Staniczek A., Storari A.P., **Godunko R.J.** (2022) Revised systematics, phylogeny, and paleontology of the mayfly family Baetiscidae (Insecta: Ephemeroptera). *Arthropod Systematics & Phylogeny* **80**, 389–409.
DOI: 10.3897/asp.80.e82845 MNiSW₂₀₂₂= 100 pkt, IF=1,8
- 6) **Godunko R.J.**, Martynov A.V., Staniczek A. (2021) First fossil record of the mayfly family Vietnamellidae (Insecta, Ephemeroptera) from Burmese amber confirms its Oriental origin and gives new insights into its evolution. *ZooKeys* **1036**: 99–120.
DOI: 10.3897/zookeys.1036.66435 MNiSW₂₀₂₁= 70 pkt, IF= 1,492
- 7) **Godunko R.J.**, Neumann Ch., Staniczek A.H. (2019) Revision of fossil Metretopodidae (Insecta: Ephemeroptera) in Baltic amber – Part 4: Description of two new species of *Siphloplecton* Clemens, 1915, with notes on the new *S. jaegeri* species group and with

key to fossil male adults of *Siphloplecton*. *ZooKeys* 898, 1–26.

DOI: 10.3897/zookeys.898.47118

MNiSW₂₀₁₉= 70 pkt, IF= 1,137

W opisie tych publikacji Habilitant oświadczył, że jego rola polegała na konceptualizacji prac i pozyskiwaniu danych, przedstawieniu podstawowej idei badań, udziale w przygotowaniu koncepcji roboczej ze współautorami, koordynacji współautorów, identyfikacji materiału, opracowaniu opisów taksonomicznych, badaniach morfologicznych i systematycznych, zarządzaniu danymi oraz wykonaniu analiz, przygotowanie rycin struktur morfologicznych, analizie danych i ich wizualizacji, współudziale w interpretacji wszystkich wyników i konsultacjach na różnych etapach przygotowania manuskryptów oraz ich edycja. W czterech z publikacji wchodzących w skład osiągnięcia Kandydat jest pierwszym Autorem, zaś w trzech pełnił też funkcję Autora korespondencyjnego. Załączone oświadczenia współautorów potwierdzają wiodącą rolę Kandydata w powstaniu tych publikacji. Sumaryczny impakt faktor prac zaliczonych do cyklu habilitacyjnego wynosi 19,629, co jest bardzo dobrym wynikiem w przypadku habilitacji tematycznie dotyczącej taksonomii i paleoentomologii. Potwierdza to istotność i aktualność badań prowadzonych przez dr Godunkę. Świadczy też o bardzo dobrym przygotowaniu dra Romana Godunki do roli samodzielnego pracownika naukowego.

3.2 Zakres i wartość merytoryczna

Nadrzędnym celem osiągnięcia naukowego Pana dra Romana Godunki stanowiącego podstawę do wystąpienia z wnioskiem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego było poznanie historii ewolucyjnej i systematyki mezozoicznych i kenozoicznych reofilnych Ephemeroptera, określenie ich pozycji systematycznej oraz relacji filogenetycznych i biogeograficznych przy użyciu klasycznych i innowacyjnych, integratywnych metod badawczych. Publikacje 1, 2, 3, 5 oraz 6 wchodzące w skład osiągnięcia poświęcone są zagadnieniom przestrzennej i czasowej dynamiki różnorodności mezozoicznych grup Ephemeroptera. Publikacje 2, 4, 5 oraz 7 omawiają dynamikę różnorodności kenozoicznych, eoceńskich taksocenoz jętek reofilnych oraz specyfikę ich relacji biogeograficznych.

W publikacji nr 1 Habilitant i współautorzy przedstawiają badania nad skamieniałościami dwóch larw z wczesnokredowego złoża kopalnego Koonwarra w Australii, które zostały przypisane do rodziny Baetiscidae. Autorzy opisują tu nowy rodzaj *Koonwarrabaetisca* z dwoma gatunkami (*K. jelli* oraz *K. duncani*), który wraz z rodzajem *Protobaetisca* Staniczek, 2007 z okresu kredowego, włączony jest do nowej, proponowanej w publikacji podrodziny Protobaetiscinae. Pozycja filogenetyczna nowo opisaney podrodziny została wyjaśniona za pomocą analizy kladystycznej, zaś potwierdzenie występowania Baetiscidae w kredzie Australii sugeruje niemal globalne rozmieszczenie tej rodziny w odległej przeszłości, przesuwając czas ich powstania co najmniej do wczesnej jury. Autorzy przeprowadzają tu także analizę ekomorfologiczną form kopalnych, sugerując, że larwy tych jętek prawdopodobnie żyły w wodach płynących o kamienistym podłożu gęsto porośniętym glonami nitkowatymi oraz w miejscach gromadzenia się martwych roślin i glonów podczas ostatnich stadiów rozwoju, oraz, że *Koonwarrabaetisca* mogła być allochtonicznym składnikiem fauny jętkowatych paleo-jeziora Koonwarra.

Publikacja nr 2 przedstawia pionierską analizę zbioru danych obejmującego wszystkie znaleziska kopalne jętek, analizę bayesowską mającą za cel zidentyfikowanie okresów zwiększonego powstawania lub wymierania tych owadów. W jej rezultacie przedstawione zostały mocne dowody na wielkie wymieranie Ephemeroptera oraz późniejszą zmianą fauny w środkowej kredzie, prawdopodobnie związane z pojawieniem się roślin okrytozalążkowych. Jak wskazują Autorzy, dominacja okrytozalążkowych spowodowała zwiększony dopływ składników odżywczych i zmieniła skład chemiczny środowisk słodkowodnych. Negatywny wpływ głównie dotyczył owadów zasiedlających siedliska jeziorne, co spowodowało, że jętki przeszły zmianę siedlisk z jezior hipotroficzych do wód płynących, gdzie od późnej kredy do chwili obecnej skoncentrowana jest większość ich różnorodności.

Publikacja nr 3 zawiera dane związane z redeskrypcją holotypu *Astraeoptera cretacica* Brandão *et al.* 2021 z kredowej formacji Crato w Brazylii. Okaz ten został poddany analizie i przypisany do nowej rodziny Astraeopteridae, zaś na podstawie kolejnych okazów form uskrzydłonych z tego stanowiska Habilitant i współautorzy opisują kolejne taksony z tej rodziny, a mianowicie *Astraeoptera vitrea* i *A. oligovenata*, a także nowy rodzaj i gatunek *Eosophobia acuta*. Przedstawiona w pracy analiza cech sugeruje pokrewieństwo rodziny Astraeopteridae z współczesnymi rodzinami Siphonuroidea występującymi na półkuli południowej, co wzbogaca znajomość biogeografii i systematyki jętek.

Publikacja nr 4 zawiera rezultaty badań nad jętkami z rodziny Leptophlebiidae. Rodzina ta jest bardzo zróżnicowana i rozpowszechniona, obejmując około 140 rodzajów i 640 gatunków, jest przedmiotem szeroko zakrojonych badań jednak niewiele było wiadomo na temat skamieniałości jej przedstawicieli. Leptophlebiidae znalezione w żywicach z okresu kenozoiku należą głównie do podrodzin Leptophlebiinae (w bursztynie z eocenu z Morza Bałtyckiego) i Atalophlebiinae (w bursztynie z miocenu z Dominikany i Meksyku). Publikacja Habilitanta oraz współautorów przedstawia pierwsze znalezisko rodzaju *Calliarcys* z eoceńskiego bursztynu bałtyckiego, opisane jako nowy gatunek *Calliarcys antiquus*. Badania inkluzji przeprowadzono m.in. z użyciem mikrotomografii komputerowej, która pozwoliła potwierdzić jego przynależność rodzajową poprzez wizualizację kluczowych cech diagnostycznych, m.in. cech genitaliowych, co pozwoliło też określić diagnostyczne cechy rodzajowe na podstawie zarówno gatunków współczesnych, jak i wymarłych. Klasyfikacja rodziny Leptophlebiidae wciąż pozostawia wiele wątpliwości, a dane dostępne do analiz molekularnych są skąpe, Autorzy przedstawili tu także analizę luk w danych dotyczących kodu kreskowego (barkodów) DNA dla wszystkich współczesnych Leptophlebiinae i Habrophlebiinae, oraz pierwsze dane molekularne dotyczące współczesnego gatunku *Calliarcys humilis* Eaton, 1881 z Półwyspu Iberyjskiego.

Publikacja nr 5 zawiera przegląd systematyczny znanych współczesnych i kopalnych taksonów z rodziny jętkowatych Baetiscidae. W pracy tej Habilitant wraz ze współautorami dokonał krytycznego przeglądu form fosylowych zaliczanych do tej rodziny oraz dokonali ponownej oceny pozycji systematycznej tych taksonów, wykorzystując metody analizy kladystycznej, wskazując cechy apomorficzne dla poszczególnych kladów. Analiza kladystyczna

Baetiscidae, w tym jej wymarłych przedstawicieli, wskazała, że najbardziej bazalną grupą tego kladu jest *Cretomitarcys* z górnej kredy Laurazji. Przedstawili również opis nowego gatunku z eoceńskiego bursztynu bałtyckiego – *Balticobaetisca bispinata*, oraz przedstawili pierwszy opis domniemanego dorosłego osobnika *Protobaetisca bechlyi* Staniczek, 2007 z kredowej formacji Crato w Brazylii. Na podstawie analiz i dowodów z materiałów kopalnych Autorzy przedstawili argumentację potwierdzającą wcześniejsze hipotezy biogeograficzne, postulujące pangeańskie pochodzenie rodziny Baetiscidae.

Publikacja nr 6 poświęcona jest rezultatom badań nad niewielką, monofiletyczną rodziną Vietnamellidae. Rodzina ta występuje współcześnie wyłącznie w regionie orientalnym i do czasu opublikowania tej pracy nie był znany jej zapis kopalny. Autorzy przedstawili pierwszy zapis skamieniałości Vietnamellidae oparty o inkluzje imago samca i samicy z bursztynu birmańskiego z okresu wczesnej kredy, opisując nowy rodzaj *Burmella* z dwoma gatunkami *Burmella paucivenosa* i *B. clypeata*. Odnalezienie i opis tych taksonów wskazało na dawniejszy niż wcześniej postulowano, co najmniej cenomański wiek tej rodziny, jednocześnie sugerując, że główne podziały nardzony Ephemerelloidea mogły nastąpić wcześniej, niż wcześniej zakładano. Odkrycie to uprawdopodobniło także hipotezę o orientalnym pochodzeniu tej grupy i potwierdza hipotezę, że Vietnamellidae jest endemiczną grupą orientálną w obrębie Ephemerelloidea.

Publikacja nr 7, najstarsza z omawianego cyklu, poświęcona jest grupie gatunków z rodziny Metretopodidae, z kompleksu *Siphloplecton jaegeri* ustanowionego tu dla jednego znanego wcześniej oraz dwóch opisanych w pracy gatunków kopalnych z bursztynu bałtyckiego. Poza opisami taksonomicznymi tych nowych gatunków – *Siphloplecton landolti* i *S. studemanna*, opartymi na dobrze zachowanych inkluzjach, w publikacji zawarto zestaw cech diagnostycznych dla tej nowo utworzonej grupy gatunków, co pozwoliło na identyfikację i zaliczenie do niej kolejnych, słabiej zachowanych okazów. Publikacja ta jest czwartą z kolei poświęconą przeglądowi systematycznemu rodziny Metretopodidae, w której Autorzy wskazali stosunkowo izolowaną pozycję grupy *S. jaegeri* zarówno w obrębie gatunków kopalnych, jak i współczesnych *Siphloplecton*, co znalazło też odzwierciedlenie w przedstawionym kluczu do oznaczania samców zaliczonych do tego rodzaju. Zdaniem Autorów przedstawiciele rodzaju *Siphloplecton* są stosunkowo licznymi składnikami tanatocenozy jętek z eoceńskiego bursztynu bałtyckiego, zaś taksonomicznie rodzaj ten, z dziesięcioma gatunkami kopalnymi i dziewięcioma współczesnymi gatunkami nearktycznymi, jest dość zróżnicowany.

Pan dr Roman Godunko podzielił prace wchodzące w skład cyklu habilitacyjnego na dwie grupy. Pierwsza obejmuje prace na temat przestrzennej i czasowej dynamice różnorodności mezozoicznych grup Ephemeroptera w trakcie kształtowania się taksocenoz reofilnych (artykuły: 1, 2, 3, 5 oraz 6), druga zaś, prace na temat dynamiki różnorodności kenozoicznych taksocenoz jętek reofilnych w eocenie i specyfiki ich relacji biogeograficznych (artykuły: 2, 4, 5 i 7). Prace te w pełni spełniają przedstawione cele: określają i opisują zróżnicowanie i bogactwo taksonomiczne jętek mezozoicznych oraz eoceńskich, ich pozycję taksonomiczną, specjalizację i adaptację morfologiczną i ekologiczną w kierunku form reofilnych, ja również

powiązania filogenetyczne i biogeograficzne. Wyniki badań przedstawione jako osiągnięcie habilitacyjne oraz wyniki zaprezentowane w pozostałych przywoływanych w autoreferacie publikacjach Kandydata wniosły istotny wkład w zrozumienie ewolucji różnorodności Ephemeroptera w mezozoiku i kenozoiku, zawierając ważne i pionierskie odkrycia dla zrozumienia ewolucji różnorodności poszczególnych grup jętek.

4. Charakterystyka dorobku dydaktycznego i działalności organizacyjnej

Pan dr Roman Godunko studiował i pracował w instytucjach muzealnych oraz naukowo-dydaktycznych w kilku krajach (Ukraina, Czechy, Polska). W instytucjach tych prowadził działalność dydaktyczną i organizacyjną. W czasie zatrudnienia w Katedrze Zoologii Uniwersytetu Lwowskiego prowadził zajęcia z zoologii bezkręgowców, entomologii systematycznej i protozoologii; pełnił funkcję promotora dwóch prac magisterskich. Na podstawie umowy między Muzeum Przyrodniczym i Wydziałem Biologii Uniwersytetu Lwowskiego, nadzorował program praktyk studenckich i wolontariatu studenckiego zapoznającego z pracą w muzeum przyrodniczym. Po otrzymaniu w 2006 r. tytułu starszego pracownika naukowego od Wyższej Komisji Atestacyjnej Ukrainy, uzyskał prawo do pełnienia funkcji promotora prac doktorskich, zgodnie z obowiązującymi wówczas zasadami. Jako promotor, opiekował się trzema doktorantami, którzy ukończyli szkołę doktorską Państwowego Muzeum Przyrodniczego Narodowej Akademii Nauk Ukrainy; z nich dwa postępowania są już ukończone, trzecia praca jest złożona. Jako pracownik Muzeum Lwowskiego pełnił też funkcję promotora pracy doktorskiej wykonywanej w trybie eksternistycznym. W trakcie zatrudnienia w Instytucie Entomologii CAS pełnił funkcję konsultanta w sfinalizowanej w roku 2020 obroną pracy doktorskiej, zaś obecnie pełni funkcję promotora pomocniczego doktorantki w Szkole Doktor-skiej Nauk Ścisłych i Przyrodniczych Uniwersytetu Łódzkiego.

Kandydat, jako pracownik Muzeum Przyrodniczego we Lwowie pełnił funkcję Głównego Kustosza, koordynując pracę kustoszy i kuratorów zbiorów, personelu technicznego, obsługi dokumentacyjnej działalności muzeum i zbiorów. Koordynował także wspólne działania pracowników naukowych muzeum oraz innych organizacji, organizowała seminaria i prowadził działania propagujące i wspierające działalność Muzeum. Aktywność na polu naukowym i organizacyjnym została doceniona wieloma nagrodami i wyróżnieniami (m.in. Nagroda Państwowa Gabinetu Ministrów Ukrainy za szczególne osiągnięcia młodzieży w rozwoju Ukrainy, 2009). Pan dr Roman Godunko jest też laureatem nagród akademickich Narodowej Akademii Nauk Ukrainy.

Wniosek końcowy

Przedstawiona powyżej ocena osiągnięcia naukowego w postaci cyklu 7 oryginalnych prac naukowych, pozostałych osiągnięć naukowych, działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej daje mi podstawę do wyrażenia poglądu, że Pan dr Roman Godunko jest naukowcem którego dorobek naukowy bez wątpienia przyczynił się do rozwoju dyscypliny

nauki biologiczne. Warto tu podkreślić iż Kandydat swobodnie porusza się w tematyce neoe-
ntomologicznej oraz paleoentomologicznej, łącząc i wykorzystując wiedzę i doświadczenie
z obu pól badawczych. Aktywność publikacyjna i dane naukometryczne świadczą o ich wy-
sokim poziomie istotnej aktywności naukowej Habilitanta.

**Stwierdzam, że dr Roman Hodunko spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia
naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscy-
plinie nauki biologiczne w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r., Prawo o szkolnictwie
wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.).**

**Wnioskuje zatem do członków Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni nauko-
wych w dyscyplinie nauki biologiczne o dopuszczenie do dalszych etapów postępowania
oraz do Komisji Habilitacyjnej powołanej w sprawie o podjęcie uchwały o nadaniu Panu
dr Romanowi Hodunko stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne.**

